

No digueu blat, encara

«Ens pot agradar més o menys, pot ser reprobable moralment i ètica, però en política, si suma, qualsevol combinació possible és vàlida»

Qualsevol combinació aritmètica que permeti formar govern és legítima des del punt de vista polític. Ens pot agradar més o menys, pot tenir conseqüències electorals més o menys importants en els comicis següents, fins i tot pot ser reprobable moralment i ètica, però en política, si suma, qualsevol combinació possible és vàlida.

Trobar arguments per justificar una opció o una altra és fins i tot senzill. A Barcelona, un govern Colau-Collboni amb els vots de Ciudadanos és fàcil d'explicar en aplicació del cordó sanitari contra l'independentisme. No els uneix un programa, sinó l'espant d'un alcalde independentista a Barcelona. És perfectament legítim.

De la mateixa manera, un govern Maragall en minoria amb el suport dels Comuns també té la seva lògica política: fer polítiques d'esquerres en clau social i nacional sense hipoteques amb partits "de la dreta" ni còmplices de la repressió del 155. Seria totalment vàlid.

Fins i tot un "pacte Frankenstein" com el tripartit que proposa Colau -ERC+Comuns+PSC- pot trobar un relat coherent si hom posa l'èmfasi en la superació dels blocs i en la construcció d'un govern d'esquerres i transversal.

Més enllà de les explicacions que qui aconsegueixi la cadira s'encarregarà de elaborar, la realitat és molt més crua: el que hi ha en joc són quotes importants de poder. El projecte dels Comuns i Podemos no pot subsistir sense l'oxígen d'un gran ajuntament com Barcelona i de les àrees que pugui obtenir de la negociació per governar la Diputació de Barcelona.

El PSC, per la seva banda, més enllà de la seva vocació unionista de barrar el pas a l'independentisme allà on pugui, està lliurant la batalla de la supervivència a l'àrea metropolitana. La recuperació electoral no té cap efecte si no es tradueix en poder real i concret, sigui als ajuntaments o a la Diputació.

De la mateixa manera, l'estratègia expansiva de l'independentisme, que va obtenir uns grans resultats a Barcelona i l'àrea metropolitana, es veuria qüestionada internament i externa si al final del cicle electoral no avança en el govern de les institucions municipals i provincials.

Sigui com sigui, els 5 o 6 dies que hi ha per davant fins a la constitució de les corporacions municipals i provincials són tot el temps del món perquè les coses que avui ens semblen dades i beneïdes facin un gir de 180 graus, canviïn i tornin a canviar unes quantes vegades. Que ningú no digui blat fins al proper diumenge, quan arribarà el moment dels balanços.